

Energiklagenævnet  
Uploadet på klageportalen

Sagsnr.: 1248  
Advokat Nikolaj Nielsen  
nn@kontraadvokater.dk  
+45 9396 3086

Dato: 16. juni 2026

## **KLAGE OVER ENERGISTYRELSENS AFGØRELSE AF 20. MAJ 2026 OM GODKENDELSE AF REVIDERET UDBYGNINGSPLAN FOR HEJRE-FELTET – "HEJRE RE-DEVELOPMENT PROJEKT"**

Som advokat for Greenpeace Danmark skal vi hermed påklage ovennævnte afgørelse, hvorved Energistyrelsen gav tilladelse til INEOS E&P A/S (fremover INEOS) til at udbygge Hejre-feltet i Nordsøen og dermed til indvinding af yderligere kulbrinter fra Nordsøen til skade for miljøet og klimaet.

Afgørelsen er ugyldig, fordi:

1. miljøkonsekvensrapporten senest opdateret den 30. januar 2026 vedrørende udbygning og drift af Hejre-feltet ikke udgør et tilstrækkeligt beslutningsgrundlag for afgørelsen om tilladelse, idet rapporten ikke belyser og vurderer scope 3-udledningernes virkninger på miljø, klima og menneskers sundhed, ligesom rapporten ikke indeholder en tilstrækkelig vurdering af projektets kumulative virkninger,
2. Energistyrelsen ikke har foretaget en selvstændig vurdering af projektets scope 3-udledninger, ligesom afgørelsen ikke indeholder en fyldestgørende begrundelse herfor.

I det følgende er der nærmere redegjort for argumenterne for, at Energistyrelsens afgørelse er ugyldig.

### **1. SAGENS BAGGRUND**

Energistyrelsen traf den 26. april 2024 afgørelse om godkendelse af revideret udbygningsplan for Hejre-feltet. Greenpeace Danmark påklagede denne afgørelse til Energiklagenævnet, som traf afgørelse den 11. november 2025.

Energiklagenævnet ophævede Energistyrelsens godkendelse og hjemviste sagen til fornyet behandling, idet Energiklagenævnet vurderede, at den udarbejdede miljøkonsekvensrapport ikke var egnet til at udgøre det fornødne beslutningsgrundlag i sagen, da den ikke indeholdt en beskrivelse af projektets afledte effekter på klimaet som følge af afbrænding af de kulbrinter, der indvindes ved udnyttelse af tilladelsen ("Scope 3-vurdering").

Den 15. januar 2026 fremsendte INEOS en revideret udbygningsplan til Energistyrelsen og den 30. januar 2026 en tilhørende opdateret miljøkonsekvensrapport, herunder et tillæg med titlen "Scope 3 Vurdering – Hejre tie-back til Syd Arne" af 16. januar 2026 ("Scope 3-rapport").

Den 20. maj 2026 traf Energistyrelsen afgørelse på baggrund af den nye ansøgning og godkendte udbygningsplanen for Hejre-feltet.

## 2. TILSIDESÆTTELSEN AF REGLERNE OM MILJØKONSEKVENSVURDERING

### 2.1 Manglende belysning af scope 3-udledningers påvirkning af miljø og sundhed mv.

INEOS' Scope 3-rapport lever ikke op til kravene i miljøvurderingslovens § 20 og VVM-direktivets artikel 3, hvoraf det følger, at en miljøkonsekvensrapport på en passende måde skal påvise, beskrive og vurdere projektets væsentlige direkte og indirekte virkninger på en række faktorer. De relevante faktorer oplistes i VVM-direktivets artikel 3(1) (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/92/EU af 13. december 2011 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet, som ændret ved direktiv 2014/52/EU af 16. april 2014). Det drejer sig om følgende:

- a) befolkning og menneskers sundhed
- b) biologiske mangfoldighed med særlig vægt på arter og naturtyper, der er beskyttet i henhold til direktiv 92/43/EØF og direktiv 2009/147/EF
- c) jordarealer, jordbund, vand, luft og klima
- d) materielle goder, kulturarv og landskabet
- e) samspillet mellem faktorerne i litra a)-d).

Denne artikel er implementeret i miljøvurderingsloven § 20, stk. 4.

I overensstemmelse med bestemmelsen skal en miljøkonsekvensvurdering dermed påvise og beskrive samt vurdere væsentlige direkte og indirekte virkninger på de nævnte faktorer.

Udstrækningen af denne forpligtelse er blevet behandlet af den norske landsret ("Borgarting Lagmannsrett") i afgørelsen af 14. november 2025 i en sag vedrørende miljøvurdering af en række tilladelser til indvinding af kulbrinter. Dommen, som er anket til den norske Høyesterett, fremlægges som **bilag 1**.

Under henvisning til EFTA-domstolens vejledende udtalelse under sagen, udtalte den norske landsret, at:

*"Det må derfor være på det rene at det ikke er tilstrekkelig å gjøre rede for blant annet forbrenningsutslippene, uten å utrede de indirekte virkningene av utslippene.*

*Lagmannsretten understreker at mens vernet etter Grunnloven § 112 er begrenset til klimaet i Norge, omfatter direktivet også skade i utlandet. Også av hensyn til vurderingen av de internasjonale forpliktelsene, herunder folkerettslig sedvanerett, er det nødvendig å se hen til globale virkninger.*

*For virkningene av klimagassutslipp, mener imidlertid lagmannsretten at utredningsplikten etter artikkel 3 for de fleste faktorene kan ivaretas ved at utslippene, og eventuelt beregnet temperaturøkning eller andel av gjenværende karbonbudsjett, settes i lys av virkningene slik de framgår av nyeste rapport fra FNs klimapanel. En slik utredningsplikt er ikke urimelig byrdefull for staten. Virkningene må så inngå i departementets vurdering av om godkjennelse skal gis." (egen understregning)*

I dette lys må forpligtelsen forstås på den måde, at det ikke er tilstrækkeligt at konstatere eller opregne projektets scope 3-udledninger uden tillige at belyse de *virksomheder*, som disse udledninger vil have på de relevante faktorer.

Sådan en forståelse af forpligtelsen harmonerer også med de grundlæggende hensyn, som ligger til grund for reglerne om miljøkonsekvensvurderinger og som tilsvarende bør være styrende for vurderingen af de klimamæssige konsekvenser forbundet med et projekt. Det følger af den 14. betragtning til VVM-direktivet, at:

*"Et projekts indvirkninger på miljøet bør vurderes under hensyn til ønsket om at beskytte menneskets sundhed, at bidrage til højere livskvalitet ved forbedring af miljøet, at sørge for de forskellige arters fortsatte beståen og at bevare økosystemets reproduktionsevne, som er selve grundlaget for livets fornyelse"*

EU-Domstolen har fremhævet, at miljøbeskyttelse er en grundlæggende målsætning for Den Europæiske Union, og at miljøkonsekvensvurderinger (VVM) og strategiske miljøvurderinger (SMV) udgør et centralt instrument til at nå dette mål (EU-Domstolen, sag C-261/18, Kommissionen mod Irland, præmis 115-116).

EU-Domstolen anser miljøkonsekvensvurderingen for at være en af de grundlæggende mekanismer til beskyttelse af miljøet. Domstolen har i fast praksis fastslået, at VVM-direktivet skal fortolkes bredt i lyset af dets formål om at sikre et højt beskyttelsesniveau for miljøet og offentlighedens deltagelse.

Formålet med VVM-direktivet er at sikre et højt beskyttelsesniveau for miljøet og menneskers sundhed ved at fastsætte minimumskrav til miljøkonsekvensvurderinger. En miljøkonsekvensvurdering, der ser bort fra størstedelen af drivhusgasudledningers uoprettelige virkninger på miljøet og menneskers sundhed, kan ikke opfylde denne beskyttende rolle.

Generelt har EU-Domstolen *"desuden ved flere lejligheder fastslået, at anvendelsesområdet for VVM-direktivet er vidt og dets formål meget bredt"* (Gerhard Prenninger m.fl., sag C-329/17, præmis 36 med yderligere henvisninger; Abraham m.fl., C-2/07, præmis 32). Enhver undtagelse fra eller begrænsning af dette anvendelsesområde skal fortolkes indskrænkende (sag C-473/14, Attikis, præmis 50). En snæver fortolkning, der udelukker væsentlige drivhusgasudledningers virkning på de faktorer, der er opført i VVM-direktivets artikel 3(1), ville derfor være i strid med direktivets formål.

Endvidere tilsigter direktivet ifølge EU-Domstolen en samlet vurdering af et projekts virkninger på miljøet, som et projekt medfører. Undersøgelsen af sådanne direkte og indirekte virkninger skal foretages fuldstændigt og udtømmende, inden der gives tilladelse til det pågældende projekt (WertInvest Hotelbetrieb, C-575/21, præmis 78, og IL m.fl., C-535/18, præmis 79).

Uden en beskrivelse af de virkninger, som projektets scope 3-udledninger vil medføre på de relevante faktorer, foreligger der ikke et tilstrækkeligt oplyst grundlag til at sikre varetagelsen af disse hensyn.

Uanset at den globale klimapåvirkning, som vil følge af en eventuel udvikling af Hejre-feltet, er relativt lille sammenlignet med påvirkningen fra de samlede globale udledninger, så er

påvirkningen væsentlig, idet selv mindre påvirkninger af klimaet har globale og meget voldsomme konsekvenser for miljøet og menneskers sundhed. Som fremhævet af den norske landsret må vurderingen netop inddrage globale virkninger, bl.a. af hensyn til internationale forpligtelser.

INEOS' Scope 3-rapport indeholder imidlertid ingen beregninger af de menneskelige omkostninger eller klimamæssige konsekvenser, som afbrændingen af kulbrinter fra Hejrefeltet vil få.

Dette til trods for, at det gennem moderne attributions-forskning er muligt at beregne, hvordan udledningerne fra Hejrefeltet vil påvirke faktorer som temperaturstigning, dødelige hedeølger, ekstreme vejr-hændelser, økonomiske tab, afsmeltning af is og dødelighed.

For at illustrere, hvilken forskel sådanne beregninger indebærer for anskueliggørelsen af scope 3-udledningers indvirkning på klima og menneskers sundhed, henvises til en rapport udarbejdet af forskerne, professor Dr. Wim Thiery og Amaury Larido, fra Department of Water and Climate ved Vrije Universiteit Brussel (VUB-rapporten).<sup>1</sup>

Rapporten er udarbejdet på foranledning af Greenpeace Danmark med henblik på at vurdere de konkrete klimakonsekvenser forbundet med udledninger fra Hejrefeltet.

I rapportens mest sandsynlige scenarie (best estimate), hvor de samlede udledninger anslås til 35.392.000 tCO<sub>2</sub>e, estimeres det bl.a., at:

- 178.995 børn globalt vil blive udsat for én ekstra hedeølge i deres levetid som følge af projektet
- tusindvis af børn vil opleve yderligere klimarelaterede hændelser såsom tørke, høstudbyttetsvigt, skovbrande, oversvømmelser og tropiske cykloner, og
- udledningerne vil medføre et varigt globalt tab af 448.582.000 m<sup>3</sup> gletsjeris.

I et højrisikoscenarie (high estimate), hvor udledningerne anslås til 47.522.000 tCO<sub>2</sub>e, forøges disse konsekvenser markant, herunder til 328.605 børn, der forventes at opleve en ekstra hedeølge.

Rapporten og en opsummering af rapporten vedlægges som henholdsvis **bilag 2** og **bilag 3**.

Den manglende redegørelse for og vurdering af scope 3-udledningers virkning på de relevante faktorer nævnt i miljøvurderingslovens § 20, stk. 4 og VVM-direktivets artikel 3, stk. 1 indebærer, at miljøkonsekvensrapporten ikke er egnet til at udgøre det fornødne beslutningsgrundlag, fordi påvirkningerne af menneskers sundhed og miljøet ikke er inddraget og belyst i rapporten.

---

<sup>1</sup> Professor Wim Thiery har (med)forfattet 148 peer-reviewede artikler, heraf 28 i Science- og Nature-familiens tidsskrifter, er bidragsyder til FN's Klimapanel og er af Stanford University anerkendt som blandt de 2 % mest citerede klimaforskere på verdensplan.

## 2.2 Det er muligt at redegøre for projektets påvirkning af sundhed og miljø, mv.

Attributionsforskningen er i dag et veletableret og anerkendt forskningsfelt, der gør det muligt at kvantificere og påvise de konkrete virkninger af et enkelt projekts - eller en enkelt aktørs - udledninger. International klimaforskning har påvist, at konkrete hedeølger systematisk kan henføres til de enkelte store udledere, og at selv mindre udledere bidrager væsentligt til ekstreme vejrbegebenheder.<sup>2</sup>

Tilsvarende har moderne klimaforskning påvist en robust metode til at kvantificere det enkelte fossile projekts klimakonsekvenser, herunder overdødelighed, forud for godkendelsen, og dermed er det ikke længere tilstrækkeligt endsige korrekt at anføre, at et projekts konsekvenser er ubetydelige.<sup>3</sup>

Den fremlagte VUB-rapport (bilag 2 og 3) hviler på netop dette grundlag og dokumenterer, at en konkret kvantificering og redegørelse for virkningerne af udledningerne de facto er mulig for Hejre-feltet. Det forudsættes ikke herved, at individuelle dødsfald kan henføres til projektet; det afgørende efter miljøvurderingslovens § 20 og VVM-direktivets artikel 3 og 5 er, at projektets væsentlige og forventelige virkninger på menneskers sundhed påvises, beskrives og vurderes, hvilket attributionsforskningen muliggør, opgjort som konservative sandsynlighedsintervaller.

## 2.3 Utilstrækkelig kontekstualisering af INEOS' projekt

Det følger af artikel 5 i VVM-direktivet, at miljøkonsekvensrapporten skal indeholde en tilstrækkelig beskrivelse af projektets væsentlige virkninger på miljøet, herunder de forhold, der er opregnet i bilag IV.

Det fremgår af punkt 5 i bilag IV, at beskrivelsen af projektets virkninger skal omfatte indirekte, sekundære, kumulative, grænseoverskridende, kort-, mellem- og langsigtede, vedvarende eller midlertidige samt positive eller negative virkninger. I beskrivelsen bør der tages hensyn til de miljøbeskyttelsesmål, der er fastlagt på EU- eller medlemsstatsplan, og som er relevante for projektet.

INEOS' Scope 3-rapport belyser ikke de kumulative effekter forbundet med Hejre-feltet som påkrævet i VVM-direktivets bilag IV, punkt 5. Rapporten har tre væsentlige mangler:

1. Referencescenariet er utilstrækkeligt,
2. Anvendelsen af teoretiske reduction pathways er en utilstrækkelig vurdering af projektets kumulative effekter,
3. INEOS tillægger projektets relative andel af de globale udledninger for stor vægt i vurderingen af projektets kumulative virkninger.

Disse væsentlige mangler medfører hver for sig og tilsammen, at INEOS' Scope 3-rapport ikke på tilstrækkelig vis belyser de kumulative effekter af projektet i overensstemmelse med artikel 5 i VVM-direktivet.

---

<sup>2</sup> Se til eksempel "Systematic attribution of heatwaves to the emission of carbon majors" af Quilcaille mfl. Publiceret i Nature (2025), vedlagt som **bilag 4**.

<sup>3</sup> Se "Quantifying the regional to global climate impacts of individual fossil fuel projects to inform decision-making" af Arabm mfl. publiceret i climate action 2025 vedlagt som **bilag 5**.

De væsentlige mangler belyses nærmere nedenfor.

### **2.3.1 Utilstrækkeligt referencescenarie**

Det fremgår af punkt 3 i VVM-direktivets bilag IV, at miljøkonsekvensrapporten skal indeholde:

*"En beskrivelse af de relevante aspekter af den aktuelle miljøstatus (referencescenarie) og en kort beskrivelse af dens sandsynlige udvikling, hvis projektet ikke gennemføres, for så vidt naturlige ændringer i forhold til referencescenariet kan vurderes ved hjælp af en rimelig indsats på grundlag af tilgængeligheden af miljøoplysninger og videnskabelig viden"*

Der gælder således en forpligtelse til at udarbejde et såkaldt referencescenarie, som i EU-Kommissionens vejledning til VVM-direktivet<sup>4</sup> beskrives, som:

*"The Baseline assessment is the starting point of an EIA. The Baseline scenario and its assessment provide a description of the affected environment as it is currently, and as it could be expected to develop if the Project were not to proceed;*

*A Baseline has typically always been included in EIAs, but the 2014 amendments to the EIA Directive specify that a Baseline must be included in the EIA Report and that it must include the current environmental situation as well as expected future developments ('do-nothing' scenario);*

*The Baseline assessment needs to be detailed and comprehensive enough to allow for an understanding of the extent of environmental impacts, but must be conducted within a reasonable time and with a reasonable amount of effort on the part of the Developer. Scoping helps to understand this in advance;"*<sup>5</sup>

Et referencescenarie skal give en tilstrækkelig beskrivelse af både den nuværende miljøtilstand og den forventede udvikling uden projektet ("do-nothing"-scenariet). Vurderingen udgør en forudsætning for, at projektets kumulative virkninger kan vurderes på et oplyst grundlag.

Referencescenariet for Hejre-feltet fremgår af kapitel 3 i INEOS' Scope 3-rapport. Uanset at INEOS søger at beskrive de nuværende og fremtidige drivhusgasudledninger tilvejebringer, referencescenariet ikke et retvisende grundlag for vurderingen af projektets virkninger.

I afsnit 3.2.2 redegør INEOS for det resterende CO<sub>2</sub>-budget, der er et estimat af den samlede nettomængde CO<sub>2</sub>, der kan frigives for at begrænse temperaturstigningen til et specifikt niveau over førindustrielle niveauer.

---

<sup>4</sup> Environmental Impact Assessment of Projects. Guidance on the preparation of the Environmental Impact Assessment Report (Directive 2011/0/EU as amended by 2014/52/EU)" 2017, tilgængelig på: [Environmental impact assessment of projects - Publications Office of the EU](#)

<sup>5</sup> Environmental Impact Assessment of Projects. Guidance on the preparation of the Environmental Impact Assessment Report (Directive 2011/0/EU as amended by 2014/52/EU)" 2017, side 39

INEOS forholder sig imidlertid ikke til, hvorvidt det resterende CO<sub>2</sub>-budget - i lyset af de nuværende globale udledninger - faktisk kan overholdes og hvilken betydning, det vil have på temperaturstigningen, hvis CO<sub>2</sub>-budgettet ikke overholdes.

På tilsvarende måde er redegørelsen for de fremtidige globale udledninger af drivhusgas væsentligt mangelfuld. Redegørelsen tager udgangspunkt i globale udledninger forudsat i de identificerede reduktionsscenarier ("reduction pathways"), der fører til overholdelsen af klimamålsætningen i Parisaftalen.

Denne fremstilling af fremtidige globale udledninger er misvisende, idet den ikke bygger på en fremskrivning af den faktiske emissionsudvikling, men i stedet på et udledningsniveau forudsat i teoretiske udviklingsveje, som – hvis de blev realiseret – ville kunne føre til opfyldelsen af målsætningen i Parisaftalen.

I sin seneste statusrapport 2026 har Klimarådet beskrevet, hvordan 2024 var det første enkeltår, hvor den globale gennemsnitstemperatur var mere end 1,5 grader over det førindustrielle niveau. Klimarådet bemærker samtidig, at Parismålsætningen ikke er overskredet, idet målet skal vurderes som et gennemsnit over flere årtier for at tage højde for naturlige udsving, men anfører imidlertid, at:

*"FN's Miljøprogram (UNEP) vurderede dog i 2025, at verdens lande har ventet så længe med den nødvendige handling, at det i praksis ikke længere er muligt at undgå, at den globale gennemsnitstemperatur vil overstige 1,5 grader over det førindustrielle niveau, når det måles som et gennemsnit over flere årtier."<sup>6</sup>*

Det relevante referencescenarie for vurderingen af effekten af udvidelsen af Hejre-feltet er således ikke et scenarie, hvor det lykkes at overholde 1,5-gradersmålsætningen, men derimod et scenarie, hvor målsætningen ikke længere kan indfries.

INEOS' referenceniveau tager ikke stilling til de nuværende forventninger til den fossile brændselsproduktion, og dermed til, at de allerede planlagte globale udvindinger af fossile brændsler overstiger det resterende CO<sub>2</sub>-budget for at holde temperaturstigningen inden for 1,5-gradersmålet. Dette er fastlagt i peer-reviewed forskning, såsom blandt andet Trout et al.<sup>7</sup> og rapporter fra globale klimaorganer, såsom blandt andet FN's Miljøprogram (UNEP), der senest i 2023 vurderede, at verdens regeringer planlægger at producere dobbelt så mange fossile brændsler i 2030, som 1,5-gradersmålet tillader.<sup>8</sup>

Som en naturlig følge heraf er der i den videnskabelige litteratur og forskning også konsensus om, at udvikling af nye olie- og gasfelter er uforenelig med Parisaftalens mål om at begrænse den globale opvarmning til 1,5 grader.<sup>9</sup>

---

<sup>6</sup> Klimarådet statusrapport 2026, s. 64 tilgængelig på: <https://klimaraadet.dk/dg/rapport/statusrapport-2026>

<sup>7</sup> Existing fossil fuel extraction would warm the world beyond 1.5 °C, 2022, tilgængelig på [Existing fossil fuel extraction would warm the world beyond 1.5 °C - IOPscience](https://iopscience.org/doi/10.1039/d2em00000a)

<sup>8</sup> Phasing down or phasing up? Top fossil fuel producers plan even more extraction despite climate promises, 2023, side 4, tilgængelig på <https://www.unep.org/resources/production-gap-report-2023>

<sup>9</sup> FN's Klimapanelers rapport fra 2023, summary for policymakers s. 20, tilgængelig på [https://www.ipcc.ch/report/ar6/syr/downloads/report/IPCC\\_AR6\\_SYR\\_SPM.pdf](https://www.ipcc.ch/report/ar6/syr/downloads/report/IPCC_AR6_SYR_SPM.pdf), se også det Internationale Energiagentur (IEA), der vurderede allerede i 2021, at "If today's energy infrastructure was to be operated

Et retvisende referencescenarie for vurderingen af INEOS' projekt bør derfor fastlægge, at den forventelige udvikling uden projektet ikke er et scenarie, hvor 1,5-gradersmålsætningen i Parisaftalen realiseres, men derimod et scenarie, hvor de allerede planlagte og forventede globale udledninger overskrider det resterende CO<sub>2</sub>-budget, og hvor temperaturstigningen derfor må forventes at overstige 1,5 grader.

I den forbindelse må det herefter anses for en skærpende omstændighed for vurderingen af projektets virkninger, at Hejrefeltet lægger sig ovenpå et allerede udtømt CO<sub>2</sub>-budget, og at projektet med stor sandsynlighed vil bidrage til overskridelsen af målsætningen i Parisaftalen, når der tages højde for den eksisterende infrastruktur til at indvinde fossile brændsler.

### **2.3.2 Anvendelsen af teoretiske reduction pathways er en utilstrækkelig vurdering af projektets kumulative effekter**

VVM-direktivet indeholder i bilag IV punkt 5 bogstav e et krav om, at miljøkonsekvensrapporten skal beskrive *"kumulationen af projektets virkninger med andre eksisterende og/eller godkendte projekter, idet der tages hensyn til eventuelle eksisterende miljøproblemer i forbindelse med områder af særlig miljømæssig betydning, som kan forventes at blive berørt, eller anvendelsen af naturressourcer."*

EU Kommissionen har beskrevet denne forpligtelse på følgende måde i vejledningen til VVM-direktivet:

*"Cumulative effects can occur at different temporal and spatial scales. The spatial scale can be local, regional or global, while the frequency or temporal scale includes past, present and future impacts on a specific environment or region.*

*Because of their complex nature, significance thresholds and criteria for the assessment of cumulative effects should be defined through a collaborative approach, involving all of the interested and affected parties in the process of data collection and analysis. They may also need to make greater use of interdisciplinary perspectives and methods: e.g. network diagrams and models that identify the causeeffect relationships which result in cumulative effects, trend analyses that identify historical, current and future trends for a given resource, and interactive matrices that consider the interactions of magnitude of the impacts assessed individually[...]"<sup>10</sup>*

Som det fremgår, forudsætter en vurdering af projektets kumulative effekter på klimaet, at der også tages højde for de globale, fremtidige emissioner samt de historiske udledninger og de trends som kan udledes af de historiske udledninger.

---

*until the end of the typical lifetime in a manner similar to the past, we estimate that this would lead to cumulative energy related and industrial process CO<sub>2</sub> emissions between 2020 and 2050 of just under 650 Gt CO<sub>2</sub>. This is around 30% more than the remaining total CO<sub>2</sub> budget consistent with limiting global warming to 1.5 C with a 50% probability." Net Zero by 2050 s. 39, tilgængelig på: <https://www.iea.org/reports/net-zero-by-2050>*

<sup>10</sup> Environmental Impact Assessment of Projects. Guidance on the preparation of the Environmental Impact Assessment Report (Directive 2011/0/EU as amended by 2014/52/EU)" 2017, s. 50

Selvom INEOS i vist omfang søger at sætte udledningerne fra Hejre-feltet ind i en global, kumulativ kontekst, sker dette ikke på en måde, der giver et retvisende billede af udledningernes virkning på klimaet. INEOS' vurdering mangler en tilstrækkelig sammenhæng med de kendte, historiske udledninger og de allerede planlagte og forventelige udledninger.

INEOS medregner ikke de kumulative effekter af emissionerne fra eksisterende projekter i den danske og globale olie- og gassektor. Disse andre projekter kan ikke blot ignoreres, idet de allerede er en del af menneskabte klimaforandringer, som Hejre-feltet vil bidrage til.

Uden inddragelse af denne information er det ikke muligt at foretage en korrekt vurdering af, om Hejre-feltet er foreneligt med klimamålet i Parisaftalen.

INEOS' vurdering af, om Hejre-feltet er i overensstemmelse med klimamålet, tager udgangspunkt i forskellige reduktionsscenarier ("reduction pathways"). Denne metode er ikke funderet i VVM-direktivet.

Vurderingen hviler på en udregning af forbrændingsudledningernes andel af CO<sub>2</sub>-budgettet i 2030 og 2040, når der tages udgangspunkt i en række mulige, men ikke sandsynlige pathways (Table 5-6 Comparison of Project scope 3 emissions with AR6 WGIII projections (IPCC, 2023)).

Den opgørelse, INEOS har foretaget i miljøkonsekvensrapporten, viser projektets andel af et globalt CO<sub>2</sub>-budget i et scenarie, hvor de teoretiske globale reduktionsveje (reduction pathways) rent faktisk bliver fulgt. Dette betyder, at udregningen forudsætter, at en betydelig del af den øvrige globale igangværende og planlagte produktion af fossile brændsler ophører og efterlader et råderum i det globale CO<sub>2</sub>-budget til Hejrefeltets produktion.

INEOS' pointe er, at projektet ikke er så stort, og derfor kun udgør en lille og angiveligt ubetydelig del af verdens CO<sub>2</sub>-budget inde for de forskellige reduktionsveje. Emissionerne fra Hejre-feltet vil for eksempel udgøre 0,0085 procent af det teoretiske budget for emissionerne i 2040 i et scenarie med 50 procents sandsynlighed for at 1,5-gradersmålet i henhold til IPCC AR6 WGIII.

Hvis en korrekt analyse af den forventede globale produktion var blevet gennemført, ville det have fremstået klart, at en produktion fra Hejrefeltet, der er forenelig med 1,5-gradersscenariet, nødvendiggør, at fossile brændsler andre steder i verden – fra allerede fungerende reserver – må forblive i undergrunden, jf. det ovenfor anførte om Klimarådets og FN's Klimapanel's fremskrivninger af de forventede udledninger.

De samme mangler knytter sig til INEOS' konklusion om, at projektet er foreneligt med et NZE-scenarie (Net zero emission scenarie). Det fremgår af INEOS' Scope 3-rapport, at:

*"IEA (2025a) indikerer, at der selv i NZE-scenariet fortsat vil være efterspørgsel efter fossile brændsler. Projektets olie- og gasproduktion (og dermed downstream Scope 3-udledninger) vil gradvist falde frem mod 2047, i overensstemmelse med udfasningen af produktion af fossile brændsler i Danmark."*

Denne vurdering er mangelfuld, idet den alene fokuserer på udviklingen i efterspørgslen og ser bort fra de grundlæggende forudsætninger for NZE-scenariet. I NZE-scenariet er der ikke plads til udvikling af nye olie- og gasfelter efter 2021, og den fortsatte efterspørgsel forudsættes at kunne dækkes af produktion fra allerede eksisterende og godkendte felter.

Det forhold, at produktionen fra Hejre-feltet gradvist vil falde i overensstemmelse med efterspørgslen i NZE-scenariet, er derfor ikke i sig selv et relevant vurderingselement for, om projektet er foreneligt med scenariet. Det afgørende må være, om der overhovedet er plads til ny produktion i lyset af den allerede eksisterende og godkendte produktion af fossile brændsler, hvilket ikke er tilfældet i NZE-scenariet.

Sammenfattende tilvejebringer miljøkonsekvensrapporten ikke et grundlag for at vurdere projektets kumulative effekter i overensstemmelse med VVM-direktivets bilag IV, punkt 5, idet miljøkonsekvensrapporten ikke redegør for den faktiske og sandsynlige udvikling i den globale udledning af drivhusgasser og dermed de effekter, som Hejrefeltets udledninger skal sammenlægges med.

I stedet er miljøkonsekvensrapporten baseret på teoretiske modeller (reduction pathways), som der ikke er nogen udsigt til vil blive realiseret med den allerede på nuværende tidspunkt eksisterende og planlagte produktion af fossile brændsler, sammenholdt med de historiske udledninger på globalt plan.

### **2.3.3 Projektet har signifikant betydning for klimaet**

Som følge af de ovenstående mangler i miljøkonsekvensvurderingen, er den konklusion, som INEOS i afsnit 5.6 drager af projektets virkninger, heller ikke retvisende.

INEOS konkluderer, at:

*"Samlet set anses projektets Scope 3-udledninger ikke at hindre internationale klimaforpligtelser samt sektorspecifikke reduktionsveje og udledningsforløb, der er forenelige med at holde den globale gennemsnitstemperaturstigning under 2 °C. Derudover vurderes Scope 3-udledningerne også at være i overensstemmelse med nationale klimapolitikker."*

Denne konklusion udspringer af, at miljøkonsekvensrapporten ikke indeholder et tilstrækkeligt referencescenarie, samt at der ikke er foretaget en korrekt vurdering af de kumulative virkninger.

Endvidere bemærkes, at det bærende element i konklusionen er, at fordi Hejre-feltet udgør en lille del af det globale budget, mener INEOS, at effekten af afbrændingen af kulbrinterne fra feltet er ubetydelig:

*"Projektets downstream Scope 3-udledninger vurderes at bidrage minimalt til internationale, sektorspecifikke og nationale udledninger og forventes ikke at hindre opfyldelsen af klimaforpligtelser og -mål på internationalt eller nationalt niveau*

*(...)*

---

*Det konkluderes derfor, at projektets downstream Scope 3-udledninger (inklusive udledninger fra afbrænding af udvundne kulbrinter) ikke vil have en væsentlig effekt og ikke vil hindre internationale og nationale klimamål i overensstemmelse med Parisaftalen."*

Selv de største felter i verden udgør isoleret set kun en lille andel af de globale emissioner. En vurdering, der alene lægger vægt på et projekts relative andel af de globale udledninger, vil derfor uundgåeligt føre til den konklusion, at intet enkeltprojekt kan anses for at have en væsentlig miljø- eller klimapåvirkning.

En sådan tilgang er udtryk for såkaldt "drop in the ocean"-argumentation, hvorefter et projekts klimapåvirkning anses for ubetydelig alene med henvisning til, at dets bidrag udgør en begrænset andel af de samlede globale emissioner. En sådan argumentation er hverken i overensstemmelse med VVM-direktivets tilgang til væsentlighed, den udviklede retspraksis på området eller i overensstemmelse med DESNZ-retningslinjerne.<sup>11</sup>

VVM-direktivet foreskriver allerede i sig selv væsentlighed for visse kategorier af projekter. Navnlig anses projekter, der er opført i bilag I (såsom olie- og gasprojekter), anses pr. definition for at kunne få væsentlige indvirkninger på miljøet. Omfanget af disse projekter og dermed deres klimapåvirkninger formodes således allerede at være væsentlige efter EU-retten. Dette afspejles også i præmis 92-93 i EFTA-Domstolens vejledende udtalelse, der understreger, at projekter, der falder ind under bilag I, altid må antages at kunne få en væsentlig indvirkning på miljøet. Navnlig indeholder bilag I, punkt 14, i VVM-direktivet en specifik minimumsprojektstørrelse, der angiver en væsentlighedstærskel for olie- og gasindvinding (500 tons/dag for så vidt angår olie og 500.000 m<sup>3</sup>/dag for så vidt angår naturgas). Som EFTA-Domstolen anførte i sin vejledende udtalelse, vil projekter opført under bilag I "always be of a certain size or larger, and thus the effects on the environment that may arise therefrom are more likely to be significant" (pr. 92). Den omstændighed, at disse tærskler er baseret på produktionsmængde snarere end projektets fysiske udstrækning, understøtter, at scope 3 udledningerne fra de indvundne produkter i sig selv anses for at være væsentlige (jf. også EFTA domstolens udtalelse, pr. 93). Derfor skal et projekts klimapåvirkninger — herunder udledninger fra anvendelsen af dets produkter — altid tages i betragtning, når projektet falder ind under bilag I.

Den Internationale Domstol (ICJ) afviste "drop in the ocean"-argumentationen i vejledende udtalelse af 23. juli 2025 vedrørende staters forpligtelser i relation til klimaforandringer. Udtalelsen vedlægges som **bilag 6**. ICJ udtalte, at:

*"The Court notes the assessment by the IPCC that the risk of significant harm to the climate system results from the cumulative impact of various human activities (see paragraphs 77-83 above). That risk is distinct in the sense that, unlike the instances of transboundary harm, anthropogenic climate change is inherently a consequence of activities undertaken within the jurisdiction or control of all States, although individual States' historical and current contributions differ significantly. It is the sum of all activities that contribute to anthropogenic GHG emissions over time, not any specific emitting activity, which produces the risk of significant harm to the climate system. This does*

---

<sup>11</sup> DESNZ-retningslinjerne, side 12

not mean that individual conduct leading to emissions cannot give rise to the obligation to prevent significant transboundary harm even if such activity is environmentally insignificant in isolation" (pr. 276-278, egen understregning)

ICJ fastslår, at selv aktiviteter, der isoleret set kan fremstå som miljømæssigt ubetydelige, kan udløse staters pligt til at forebygge de klimamæssige skadevirkninger og at "States must assess the possible cumulative effects of their acts and the planned activities under their jurisdiction or control" (pr. 276).

ICJ fastslår endvidere, at:

*"possible specific climate-related effects must be assessed as part of EIAs at the level of proposed individual activities, e.g. for the purpose of assessing their possible downstream effects. While the Court is aware that the cumulative and diffuse nature of GHG emissions may involve some difficulty in risk assessment, it considers it important that all States provide for and conduct EIAs with respect to particularly significant proposed individual activities contributing to GHG emissions to be undertaken within their jurisdiction or control, on the basis of the best available science."* (pr. 298, egen understregning)

Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol konkluderede følgende i Greenpeace Nordic dommen under henvisning til ICJ's udtalelse om miljøkonsekvensvurdering:

*"The Court notes that the ICJ in its 2025 advisory opinion on climate change declared that the customary international law obligation to prevent significant harm to the environment required States, among other things, to undertake specific climate-related assessments in cases of proposed industrial activities in a transboundary context (see paragraph 137 above). Irrespective of the procedure chosen for these purposes by the State, it was reasonable to expect that such EIAs should assess the possible downstream effects of activities contributing to GHG emissions, based on the best available science."* (pr. 324, egen understregning)<sup>12</sup>

Tilsvarende må gælde i forbindelse med vurderingen af et projekts scope 3-udledninger, idet projektets bidrag ikke kan afvises som ubetydelig alene med henvisning til dets begrænsede størrelse, særligt ikke i når det er muligt ved at anvende internationalt anerkendt klimaforskning (best available science) at redegøre for projektets effekter og påvirkning.

En konklusion, der er baseret på "drop in the ocean"-tankegangen, er dermed ikke udtryk for, at der er blevet foretaget en korrekt vurdering af et projekts virkninger, idet tilgangen lider af en iboende mangel, hvor væsentlighed reduceres til et spørgsmål om relativ størrelse frem for en vurdering af projektets bidrag til den samlede kumulative klimabelastning.

## **2.4 Miljøvurdering giver ikke en reel mulighed for myndigheden til at vurdere konsekvenserne forbundet med projektet**

---

<sup>12</sup> Den europæiske Menneskerettighedsdomstol dom i sagen Greenpeace Nordic m.fl. mod Norge appl. 34068/21, tilgængelig på: <https://hudoc.echr.coe.int/eng#%7B%22itemid%22:%5B%22001-245561%22%5D%7D>

Ovenstående væsentlige mangler i INEOS' rapport fører til, at rapporten ikke udgør et tilstrækkeligt grundlag for Energistyrelsens vurdering af projektets scope 3-udledninger.

Den manglende redegørelse for scope 3-udledningers påvirkning af miljø og sundhed mv. fører til, at INEOS' miljøkonsekvensvurdering forbliver på et overordnet, abstrakt niveau og ikke belyser hvilke konkrete virkninger projektet vil få.

Derudover medfører det utilstrækkelige referencescenarie og den utilstrækkelige vurdering af projektets kumulative virkninger, at der drages en misvisende konklusion og det forhold, at projektet med høj sandsynlighed ikke er foreneligt med 1.5 gradsmålet undergives ikke Energistyrelsens vurdering.

Endvidere medfører disse mangler i miljøkonsekvensvurderingen, at projektets reelle virkninger på miljø og sundhed samt dets samlede klimabelastning ikke har været undergivet offentlig høring, hvilket er i strid med de grundlæggende hensyn bag reglerne om miljøkonsekvensvurdering.

### **3. ENERGISTYRELSENS VURDERING OG BEGRUNDELSE ER MANGELFULD**

Det følger af VVM-direktivets artikel 1 nr. 2 bogstav g, nr. (iv), som direktivets artikel 8a henviser til, at afgørelsen om tilladelse til en iværksættelse af et VVM-pligtigt projekt, skal omfatte *"den kompetente myndigheds begrundede konklusion om et projekts væsentlige indvirkninger på miljøet under hensyntagen til resultaterne af den i nr. iii) omhandlede undersøgelse og, i givet fald, dens egen supplerende undersøgelse."*

Det følger endvidere af retspraksis fra EU-Domstolen, at den vurdering, den kompetente myndighed skal foretage, indebærer, at Energistyrelsen har en forpligtelse til at foretage en selvstændig realitetsprøvelse af de indhentede oplysninger og en overvejelse af, hvorvidt det er nødvendigt at supplere med yderligere oplysninger.

Energistyrelsens afgørelse lever ikke op til denne forpligtelse, allerede fordi den underliggende miljøkonsekvensrapport, som der er redegjort for i de foregående afsnit, ikke udgør et tilstrækkeligt grundlag for, at Energistyrelsen kan foretage en begrundet konklusion. Hertil kommer, at Energistyrelsen ikke selv har indhentet yderligere oplysninger eller foretaget selvstændige undersøgelser, endsiige angivet en begrundet stillingtagen til de klimamæssige konsekvenser ved at tillade udvidelsen af Hejre-feltet.

I den påklagede afgørelse har Energistyrelsen anført følgende vedrørende styrelsens vurdering af virkningen af de forventede indirekte emissioner (scope 3 emissioner), som følge af projektet:

*"Energistyrelsen bemærker, at INEOS har redegjort for, at de forventede indirekte emissioner som følge af projektet, indgår i de samlede globale udledninger og må vurderes i en sådan sammenhæng. Det bemærkes i den forbindelse, at de opgjorte emissioner fra afbrænding af de indvundne kulbrinter efter salg ikke i sig selv er udtryk for projektets faktiske bidrag til ændringer i de samlede globale emissioner. Opgørelsen udgør således et overordnet estimat og kan afvige fra den faktiske udvikling i globale udledninger, idet der ikke er taget højde for markedsmæssige forhold som substitutionseffekter eller kulstoflækage. Det bemærkes i forlængelse heraf, at anvendelsen af kulbrinter styres af markedsf forhold, herunder særligt*

---

*efterspørgslen på det globale marked, og at de faktiske emissioner bl.a. vil være en konsekvens af disse samt af den regulering, som er gældende på de markeder, hvor kulbrinterne afsættes.*

*På baggrund af INEOS' redegørelse, vurderer Energistyrelsen, at de indirekte emissioner som følge af afbrænding af de indvundne kulbrinter efter salg udgør et begrænset bidrag til de samlede globale og kumulative emissioner.*

*Energistyrelsen bemærker, at det samlede emissionsbidrag hen over projektets levetid for direkte og indirekte emissioner kan medføre en afledt effekt på miljøet i form af globale klimapåvirkninger."*

Som det fremgår, har Energistyrelsen ikke foretaget nogen selvstændig vurdering af projektets påvirkning af klimaet, men alene henvist til, at projektet "kan" medføre en effekt. Projektets samlede indirekte og direkte emissioner af drivhusgasser indebærer imidlertid helt åbenbart en påvirkning af det globale klima. Energistyrelsen har ikke ved den anførte bemærkning begrundet, hvilke konsekvenser denne påvirkning har, endsiige redegjort for, hvorfor disse konsekvenser efter styrelsens opfattelse er acceptable.

Dette lever ikke op til kravene om en "begrundet konklusion" i direktivet.

Hertil kommer, at hvis styrelsen har lagt vægt på substitutions- eller lækageeffekter, så burde styrelsen have foretaget en selvstændig analyse af disse forhold, idet disse ikke er indgået i miljøkonsekvensrapporten. Det bemærkes i den forbindelse, at det ville være i strid med EFTA-domstolens vejledende udtalelse i sagen E-18/24 Norge mod Greenpeace Nordic at lægge afgørende vægt på de mere spekulative nettoemissioner fremfor de indirekte og direkte emissioner (bruttoemissioner), som er forbundet med det konkrete projekt.

EFTA-domstolen har udtalt følgende i den pågældende sag:

*"95) The Court observes, however, that even if this is the case, it cannot preclude the inclusion of greenhouse gas emissions resulting from petroleum and natural gas extracted as part of a project such as that in the main proceedings as part of the effects thereof. As noted, Article 5(1)(f) of the Directive sets out that the information to be provided by the developer must include any additional information specified in Annex IV to the Directive relevant to the specific characteristics of a particular project or type of project and to the environmental features likely to be affected. Point 5(f) of Annex IV sets out as additional information to be included by the developer the likely significant effects of the project on the environment resulting from the impact of the project on the climate. It is clear that the environmental impact assessment should be limited in scope to the effects of the project itself, as distinct from other alternative projects, whether existing or speculative. The text of Article 3(1) makes this explicit, while, as noted by the Norwegian Government, several further provisions of the Directive clarify that the project is the defining concept in this regard.*

*96) The Court notes, moreover, that both Commission v Spain, C-227/01, cited above, and Abraham and Others, C-2/07, cited above, confined their analysis to foreseeable and likely events occurring subsequent to the completion of the respective projects at issue, without regard to knock-on effects caused by other projects elsewhere. In*

---

*relation to a project subject to an environmental impact assessment, the likely significant effects of the project on the environment resulting from the impact of the project itself on the climate represent the relevant standard, without regard to speculative analyses of knockon effects on other projects elsewhere.*

*97) The Court notes that this is also confirmed by recital 16 of Directive 2011/92/EU, according to which effective public participation in decision-making allows the public to express opinions and concerns that may be relevant to those decisions, and for the decision-maker to take them into account, thereby increasing the accountability and transparency of the decision-making process and contributing to public awareness of environmental issues and support for the decisions taken. Such effective public participation in the decision-making process would be undermined if an interpretation of the EIA Directive were adopted that allowed the developer to omit information on the high levels of greenhouse gas emissions resulting from the combustion of oil and natural gas extracted in the course of a project, solely on the basis that, due to a 'net' analysis, the quantities emitted by the project would not reach the relevant threshold."*

Henvisning til substitutions – og lækageeffekter er således i strid med kravene i VVM-direktivet, der forudsætter, at det er effekterne ved projektet, som skal vurderes.

Desuden kan Energistyrelsen ikke begrunde tilladelsen med en abstrakt henvisning til potentielle substitutions- eller lækageeffekter, som der ikke er redegjort nærmere for i materialet, som har været til offentlig høring eller indeholdt i miljøkonsekvensrapporten i øvrigt.

Samlet set lever Energistyrelsens vurdering og begrundelse ikke op til kravene i VVM-direktivets artikel 3 og 8a og den påklagede tilladelse bør derfor også af denne grund erklæres ugyldig.

\*\*\*\*

Vedlagt denne klage er som **bilag 7** vedtægter for min klient, foreningen Greenpeace Danmark, der er klageberettiget i henhold til undergrundsløvens § 37 a, stk. 3.

Nikolaj Nielsen  
Advokat

Agata Karbowska  
Advokat